

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 35. Persecutio in Ægypto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *ras, Serapis te amat, Serapis te huc ab*
A. C. 373. vexit.

§. XXXV.

Persecutio in Ægypto.

Eodem tempore Comes Magnus partim Presbyteros, partim Diaconos numero novemdecim, quorum aliqui octogenerariis majores erant, comprehensos, tanquam magnorum criminum reos coram suo tribunali adduci jussit, ad quos voce clamosa: *Cedite miseri! cedite Ariani, & opinionem eorum sequimini! posita tiam vestræ Religionis veritate, ignoscet Deus necessitati cedentibus;* His verbis promissa, minasque nomine Imperatoris adjiciebat. Responderunt Clerici: *Imo prudentius ages, si spem vanam abjeceris, bisce terriculamentis flecti nos posse! novellum Deum non adoramus, eundem aliquando absque sapientia existisse non credimus, nec etiam aliquo tempore esse Patrem, & aliquo tempore non esse Patrem, nec denique Filium esse in tempore. Patres nostri, in Concilio Nicæno congregati, hunc errorem anathematizarunt, & Filium Patri consubstantialem esse confessi sunt.* Hæc locutos Comes Magnus in carcerem conjicit, & aliquot diebus detinet, adhuc sperans mutari posse; postea autem flagris cædi, & coram populo, Patrum suorum malis ingemiscente,

torqueri; tandem tribunali in balneo pu-
 blico prope portum erigi jusso, circum-
 stantibus plurimis Judæis, & Infidelibus
 ad insultandum SS. Confessoribus convo-
 catis, omnes ad exilium damnat, atque
 Heliopolim in Phœniciam, cujus cives
 omnes Idololatræ, & Jesu Christi nomine
 infensissimi erant, misit. Confestim profe-
 ctionem inire coacti sunt, ipso Comite,
 stricto gladio conscensionem urgente;
 non tempus ad comparanda proficiscen-
 tibus necessaria concessit, non dum ma-
 re, fluctibus agitatum, detumesceret, ex-
 spectavit, nihil afflictissimi populi Catho-
 lici precibus, & lachrymis dedit.

Præfectus Palladius quosdam in car-
 cerem conjici jussit, quod flere auderent,
 atque deinde verberibus dilaniatos, in
 metalli-fodinis laboraturos misit, homi-
 nes numero viginti tres, plerosque Mo-
 nachos; cum illis captus est Diaconus,
 quem Damasus Papa Roma miserat, Ar-
 chiepiscopo Petro suas Epistolas allatu-
 rum; is publice a lictore, manibus retro
 ligatis, perductus, innumeris flagellorum,
 injectorum lapidum, & plumbatorum i-
 ctibus contusus cum aliis navem conscen-
 dit, nullo alio profectiois apparatu,
 quam signo crucis, quo discedens frontem
 munivit; sic ad labores in cupri fodinis
 Phenesium delatus est. Teneri non nulli
 infantes in tormentis occisi, nec saltem
 paren-

Sæculum IV.
 A. C. 373.

- Sæculum IV.
A. C. 373. parentibus corpuscula prolis suæ tem-
contegere licebat; imo, qui afflictis con-
dolebant, capite truncabantur. Itaque
Euzoius re, ut sibi videbatur, feliciter
perfecta, & Arianis, quamvis hi numero
pauci essent, in Ecclesiarum Alexandria
possessionem immisit, Antiochiam rever-
sus est, cum omnes bonos Alexandria
extremo mœrore confecisset.
- Sozom. VI.*
c. 19. Haud diu post Lucii adventum, man-
data Imperatoris allata sunt, ut Alexan-
dria, totaque Ægypto pellerentur, qui
Consubstantialem crederent, nempe
omnes, quoscunque Lucio deferre
cuiisset, punirentur. Tunc vero diris-
sima orta est persecutio. Catholici ad
iudicium trahebantur, carceribus include-
bantur, distendebantur equuleis. Alex-
andria in reliquam Provinciam digres-
sum est malum. Comes Magnus plurimos
Episcopos cepit, qui diversis modis
cruciati sunt; inter hos undecim, qui
unguiculis in deserto vitam Monasticam
duxerant, Diocæsaream Palæstinæ, quam
soli Judæi incolebant, fuere relegati.
Præcipui erant Eulogius, jam semel ante
sub Regno Constantii proscriptus, sic
etiam Adelphius Episcopus Onuphianus
& Ammonius Episcopus Pacnemunanus
hi duo Concilio Antiocheno anno 366
adfuertant, & Isidorus Episcopus Hermo-
politanus, quem Ecclesia Latina 2. Janu-
arii

Persecutio in
Ægypto.

rii colit. Cum quidam Clerici, Mona-
 chique Antiochiæ Imperatori ob crude-
 litatem, quam fratres sui Catholici in Æ-
 gypto paterentur, libellos tradidissent,
 ipse, Arianis semper plus æquo favens, hos
 supplices prope Neo-Cæsaream in Ponto
 in exilium misit, sub cuius climatis rigo-
 re brevi omnes consumpti sunt.

Inter Episcopos Ægypti, qui, quod A-
 rianorum dicerentur inimici, solum ver-
 tere iussi sunt, S. Melas Rinocorurensis
 memorabili bonitate fuit; qui ad eum
 comprehendendum advenerant, viden-
 tes virum Ecclesiæ lampades præparan-
 tem, quasi ministrorum infimum, perizo-
 mate oleo squalente cinctum, & ellych-
 nia portantem, sciscitantur, ubi esset E-
 piscopus? *Adest*, respondet ille: *& fa-
 ciam, ut ei colloqui possitis.* Et confestim,
 eos enim haud dubie ex itinere fatiga-
 tos existimabat, in domum Episcopalem
 deducit, atque, mensa posita, quæ in
 promptu haberi poterant, ministrat. Post-
 quam fuissent refecti, ipsum se Episcopum
 esse pronuntiavit; ipsi obstupescentes,
 causam tamen adventus sui non celarunt,
 sed libertatem se, quo vellet, recipiendi
 fecerunt, quippe tantæ virtutis candore
 eorum animos ceperat. Ipse vero ab a-
 liorum Catholicorum sorte dividi noluit,
 atque ultro elegit exilium. Has animi
 dotes in Professione Monastica, cuius vi-

Sæculum IV:
 A. C. 73

Sozom. VI.
 c. 31.

Max. Rom.

Ref. Hist. Eccl.
 Soz. VI.
 c. 31.

Sæculum IV.
A. C. 373.

tæ institutum a puero tenuit, sibi com-
paraverat; frater ejus Solon, qui antea
mercatum exercuit, postquam idem ve-
tæ genus amplexus est, sub fratris Disci-
plina tantum profecit, ut dignus evale-
rit, qui eidem in Episcopatu Rinocoro-
rensi succederet. Hi duo fratres non me-
nus se dignos Successores habuere; So-
zomeno teste Disciplina ab iisdem tracta
suo adhucdum tempore vigeat, quæ
que Ecclesiæ illius Clerici in communita-
te vivebant. S. Melæ memoriam Eccle-
sia 16. Jan. agit.

Mart. Rom.

§. XXXVI.

Persecutio in Monachos.

Ruf. II. c. 3. 4.
Soz. VI.
c. 20.

Neminem atrocius, quam Monachos
persecutus est Lucius, quod Doctrinæ
Catholicæ addictissimos sciret, eorum-
que auctoritatem plurimum valere apud
populum, qui artis Dialecticæ ignarus
veritatem ex parte Sanctorum Monacho-
rum stare nullatenus dubitabat, quos sin-
gularis morum Sanctitas, & præclara mi-
racula commendabant. Cum igitur Lu-
cius Monachos verbis in suam opinio-
nem adduci posse, desperaret, vi age-
dum ratus, frustra tamen fuit. Ipse
eos in deserta infectatus, Duce Ægypti
& plurimis armatis latus stipantibus, in-
venit quotidianis exercitiis vacantes, &